

MONITOR
CDK

Polecamy

Od 1 października wchodzi graniczny podatek węglowy CBAM

W numerze

Gospodarka wodna
z dofinansowaniem
Czas na Niebieski Ład UE

Objaśnienia podatkowe
dotyczące rzeczywistego
właściciela w podatku u źródła

Zobacz, jak ustalić minimalne
wynagrodzenie za pracę w 2024 r.

Szanowni Państwo

Raportowanie pozafinansowe, wyliczanie śladu węglowego czy zużycia plastiku – to zadania, które stają przed firmami i będą ważne w kolejnych latach. W tym numerze Monitora piszemy obszernie na te tematy. Zaś w drugiej części miesięcznika odnosimy się do tematów dotyczących prawa podatkowe, a także kadr, w tym norm czasu pracy, a także bonu stażowego i bonu na zasiedlenie.

Kwestie środowiskowe nabierają rozpędu z każdym miesiącem. Do prawodawstwa polskiego implementowane są kolejne rozporządzenia i dyrektywy unijne. Jednym z najnowszych jest przyjęcie póki co na poziomie PE dyrektywy dotyczącej zminimalizowania szkodliwego wpływu azbestu. Prawo ma na celu zmniejszenie kontaktu z włóknami azbestu do najniższego możliwego poziomu. Po maksymalnym sześcioletnim okresie przejściowym państwa członkowskie będą musiały przejść na bardziej nowoczesną i czułą technologię wykrywania włókien, a mianowicie mikroskopię elektronową. To tylko jedno z szeregu zagadnień, które już muszą wchodzić w zakres działalności wielu firm. Widzimy, jak dużą wagę mają, więc

staramy się monitorować i wspierać naszych czytelników oraz klientów potrzebną wiedzą z zakresu ESG, a także dajemy konkretne narzędzia między innymi do wyliczania śladu węglowego.

Nie zapominamy również o tak ważnych dla przedsiębiorców obszarach, jak podatki i prawo pracy. W aktualnym Monitorze polecamy artykuł zawierający informacje dotyczące zawieszenia biegu przedawnienia zobowiązania podatkowego. Ta kwestia od lat budzi żywe dyskusje i wraca jak bumerang. Dzięki wspólnym wysiłkom przedsiębiorców i instytucji ich wspierających udaje się zatrzymać zapędy, które mogłyby wypaczyć system kontroli i podważyć zaufanie do urzędów.

Przyjemnej lektury

Katarzyna Kołbuś
Redaktor prowadząca

WYDAWCA

Centrum Doskonalenie Kompetencji Progressio sp. z o.o.
ul. Rakowicka 10B/4, 31-511 Kraków | NIP: 6751729207

REDAKCJA

redakcja@pcdk.pl

MARKETING I REKLAMA

marketing@pcdk.pl

KONTAKT

szkolenia@pcdk.pl | +48 22 299 23 23

MONITOR
CDK

SPIS TREŚCI

Październik 10 [40]

OCHRONA ŚRODOWISKA

Od 1 października wchodzi graniczny podatek węglowy CBAM

4

Gospodarka wodna z dofinansowaniem. Czas na Niebieski Ład UE

6

Sprawdź nowe obowiązki przedsiębiorcy dotyczące użytkowania plastiku

8

PODATKI

Zawieszenie biegu przedawnienia zobowiązania podatkowego w nowelizacji Ordynacji podatkowej

11

Objaśnienia podatkowe dotyczące rzeczywistego właściciela w podatku u źródła

12

PRAWO

Od 15 września obowiązuje nowelizacja Kodeksu spółek handlowych. Co się zmienia?

14

KADRY I PŁACE

Zobacz, jak ustalić minimalne wynagrodzenie za pracę w 2024 r.

16

Zadaniowy system czasu pracy – normy, ewidencja

18

Bon stażowy i Bon na zasiedlenie wsparcie dla młodych pracowników

20

Wzrost wynagrodzenia pracowników młodocianych

22

Życzymy miłej lektury

OD 1 PAŹDZIERNIKA WCHODZI GRANICZNY PODATEK WĘGLOWY CBAM

Mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ [ang. Carbon Border Adjustment Mechanism] wynika z rozporządzenia unijnego, a jego okres przejściowy zaczyna się w Polsce już w październiku. Będzie on dotyczył określonych towarów, a obejmować będzie sprawozdawstwo z ich emisyjności.

Zakres CBAM opisany został w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady [UE] 2023/956 z dnia 10 maja 2023 r [dalej: rozporządzenie]. Mechanizm ten należy do pakietu „Gotowi na 55”. CBAM ma być kluczowym składnikiem unijnego zestawu narzędzi umożliwiających osiągnięcie celu neutralności klimatycznej Unii najpóźniej do 2050 r., zgodnie z porozumieniem paryskim. Będzie obejmował sprawozdawczość ujmowaną w rejestrze certyfikatów CBAM.

Towary ujęte w rozporządzeniu

Identyfikację towarów, które mają podlegać sprawozdawczości przy zgłoszeniach celnych, mają ułatwić kody CN, ujęte w załączniku numer 1 rozporządzenia. Obejmują one:

- wyroby cementowe,
- energię elektryczną - zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia

należy objąć import energii elektrycznej, ponieważ sektor ten odpowiada za 30 % łącznych emisji gazów cieplarnianych w Unii.

- nawozy,
- żeliwo i stal,
- aluminium - CBAM powinien obejmować produkty aluminiowe, ponieważ są one bardzo narażone na ucieczkę emisji. Co więcej, w niektórych zastosowaniach przemysłowych są bezpośrednio konkurencją dla wyrobów stalowych ze względu na zbliżone właściwości,
- chemikalia [tu tylko wodór. W szczególności zakresem niniejszego rozporządzenia nie powinny być objęte chemikalia organiczne, ze względu na ograniczenia techniczne, które w momencie przyjmowania niniejszego rozporządzenia nie pozwalają dokładnie określić emisji wbudowanych związanych z towarami przywozonym. Podobne ograniczenia techniczne dotyczą produktów rafineryjnych, w których przypadku nie można jednoznacznie przypisać emisji gazów cieplarnianych do poszczególnych produktów wyjściowych.

Towary, do których powinno mieć zastosowanie niniejsze rozporządzenie, należy wybierać po dokładnej analizie ich znaczenia pod względem skumulowanych emisji gazów cieplarnianych i pod kątem przynależności firmy do określonego sektora [Unia określa sektory, które wydzielają szczególnie dużo gazów cieplarnianych. Są to sektory: żelaza i stali, rafinerii, cementu, aluminium, podstawowych chemikaliów organicznych, wodoru i nawozów]. W wyborze należy zwłaszcza uwzględnić materiały podstawowe i produkty podstawowe objęte EU ETS [Europejski System Handlu Emisjami].

Rejestr CBAM

Pod kątem nowego rozwiązania zostanie stworzona wspólna centralna platforma sprzedaży i odkupu certyfikatów CBAM. Rejestr CBAM ma zawierać zestawienia wraz z informacjami na temat każdego upoważnionego zgłaszającego CBAM, w szczególności:

- a) imię i nazwisko lub nazwę, adres oraz dane kontaktowe upoważnionego zgłaszającego CBAM;
- b) numer EORI (unijny numer, którym przedsiębiorcy posługują się w kontaktach z organami celnymi na terytorium całej Unii Europejskiej) upoważnionego zgłaszającego CBAM;
- c) numer rachunku CBAM [Komisja nadaje każdemu upoważnionemu zgłaszającemu CBAM niepowtarzalny numer rachunku CBAM. Każdy upoważniony zgłaszający CBAM uzyskuje dostęp do swojego rachunku w rejestrze CBAM];
- d) numer identyfikacyjny, cenę sprzedaży, datę sprzedaży, datę umorzenia, odkupu lub anulowania certyfikatów CBAM w odniesieniu do każdego upoważnionego zgłaszającego CBAM

Okresy wdrażania CBAM

Aby zapewnić stopniowe zastąpienie obecnego systemu bezpłatnych uprawnień przez CBAM, mechanizm ten ma być wprowadzany sukcesywnie, jednocześnie stopniowo wycofywane będą bezpłatne uprawnienia w sektorach nim objętych.

Okres przejściowy rozpoczyna się 1 października 2023 roku – potrwa do 1 stycznia 2026. W tym okresie zgłaszający import określonych towarów mają składać kwartalne raporty o podatku węglowym.

Od początku 2026 roku importerzy towarów będą mieli obowiązek składania rocznych deklaracji o podatku węglowym [termin ich składania został ustalony na 31 maja każdego roku]. Będą one musiały uwzględniać liczbę certyfikatów CBAM.

Deklaracja CBAM

Do dnia 31 maja każdego roku, a po raz pierwszy w roku 2027 na rok 2026, każdy upoważniony zgłaszający CBAM ma za pośrednictwem rejestru CBAM złożyć deklarację CBAM za poprzedni rok kalendarzowy. Będzie ona musiała zawierać:

- a) całkowitą ilość poszczególnych rodzajów towarów przywiezionych w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w megawatogodzinach w przypadku energii elektrycznej i w tonach w przypadku innych towarów;
- b) całkowity poziom emisji wbudowanych. Metodę ich obliczania określa załącznik 4 rozporządzenia.
- c) całkowitą liczbę certyfikatów CBAM, które mają zostać przekazane do umorzenia – odpowiadającą całkowitej wielkości emisji wbudowanych
- d) kopie sprawozdań z weryfikacji wydanych przez akredytowanego weryfikatora.

Kary za naruszanie CBAM

Jak czytamy w rozporządzeniu, państwa członkowskie powinny nakładać kary za naruszanie przepisów niniejszego rozporządzenia i zapewnić egzekwowanie takich kar. W okresie przejściowym można dostać karę od 10 do 50 euro za tonę niezadeklarowanych emisji, co może wynikać z niezłożenia raportu CBAM czy też złożenia go w formie niekompletnej lub nieprawidłowo.

Gospodarka wodna z dofinansowaniem Czas na Niebieski Ład UE

Przyjęcie podejścia do gospodarki wodnej uwzględniającego prawa człowieka, zwiększenie inwestycji w infrastrukturę i technologie, wprowadzenie etykiet dotyczących zużycia wody i restrukturyzacja cen to jedne z kluczowych zaleceń zawartych w opiniach Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wody, przyjętych na lipcowym posiedzeniu plenarnym. Stanowią one pierwszą falę propozycji EKES-u dotyczących kompleksowej polityki wodnej dla Europy w ramach inicjatywy „Błękitny Ład”. 26 października EKES przedstawi instytucjom UE i zainteresowanym stronom swój apel o Niebieski Ład UE.

W odpowiedzi na palące wyzwania związane z ograniczonymi zasobami wody, zanieczyszczeniem, starzejącą się infrastrukturą, zmianą klimatu, a także fragmentarycznym podejściem do polityki wodnej na szczeblu UE, Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny [EKES] przedstawia kompleksowy zestaw zaleceń dotyczących zrównoważonej polityki wodnej dla Europy. Inicjatywa Blue Deal wzywa do ujednoczonego podejścia w całej Unii Europejskiej w celu wyeliminowania ubóstwa wodnego i zapewnienia wszystkim obywatelom UE dostępu do bezpiecznej wody i urządzeń sanitarnych po przystępnych cenach, co stanowi prawo człowieka.

Rozwój infrastruktury wodnej i sieci dystrybucji „niebieskiego złota”

Aby osiągnąć te cele, EKES podkreślił znaczenie rozwoju infrastruktury wodnej i sieci dystrybucyjnych. Niebieski Ład rozpocznie się to od przeprowadzenia

oceny aktualnego stanu i dostępności infrastruktury wodnej w każdym państwie członkowskim, aby zidentyfikować potrzeby inwestycyjne i zapewnić efektywną gospodarkę wodną.

Szereg zaleceń EKES-u dotyczących ekonomiki Niebieskiego Ładu UE obejmuje wdrożenie strategii cenowych zniechęcających do marnowania wody i zaproponowanie nowych sposobów finansowania polityki wodnej.

Ponadto Komitet dąży do pozycjonowania UE jako światowego lidera w dziedzinie technologii oszczędzających wodę. Proponuje włączenie wody do wszystkich polityk przemysłowych UE w celu ograniczenia zużycia wody, promowania ponownego użycia i recyklingu oraz rozwiązania problemu zanieczyszczenia wody. Jeśli chodzi o rolnictwo, EKES sugeruje podobne podejście, zapewniając pełne uwzględnienie wymiaru wody w ramach wspólnej polityki rolnej [WPR].

Uznając siłę konsumentów we wprowadzaniu zmian, EKES pragnie również promować korzystanie z urządzeń oszczędzających wodę poprzez wprowadzenie etykiet dotyczących zużycia wody i praktyk dotyczących zużycia wody w obiegu zamkniętym, umożliwiając obywatelom wniesienie wkładu w rozwiązanie.

Pieniądze na Niebieski Ład. Polski Komitet ds. Wody

Konkretne rozwiązania będziemy zatem poznawać za miesiąc, ale już teraz wiemy, że w „niebieskim”

programie unijnym, poszerzającym „zielony Ład” ważną częścią będą zamówienia publiczne. Będą one transferem przez które przejdą miliardy polskich złotych po to, by usprawnić dystrybucję wody i zadbać o oszczędzanie tego zasobu.

Jako beneficjent Polska będzie też obserwować inwestycje i pozyskiwać dotacje w ramach Komitetu ds. Wody, założonego w lipcu w ramach Federacji Przedsiębiorców Polskich. Utworzyły go: FPP, Amiblu Poland, Polski Związek Pracodawców Budownictwa i Izba Gospodarcza-Wodociągi Polskie. Komitet ds. Wody jest inicjatywą otwartą, do której mogą przystępować firmy działające w sektorze wodnym i budowlanym, przedsiębiorstwa dla których woda stanowi ważny element produkcji np. branża rolno-spożywcza, a także instytucje, organizacje i związki branżowe.

– Tworzymy Komitet, żeby przygotować firmy do przyszłych nowych regulacji, a także zabiegać o jak najkorzystniejsze rozwiązania legislacyjne dla polskich interesariuszy, zwłaszcza w zakresie inwestycji infrastrukturalnych i zamówień publicznych – powiedział Marek Kowalski, przewodniczący Federacji Przedsiębiorców Polskich. – Będziemy działać w kraju, ale także na poziomie UE, informować, edukować, budować koalicje wokół konkretnych projektów i poparcie dla polskich postulatów w zakresie gospodarki wodnej.

Konferencja „Zaproszenie do zawarcia niebieskiego Ładu UE”

Propozycje Niebieskiego Ładu zo-

staną skonsolidowane w formie zestawu kluczowych zasad i konkretnych działań, które zostaną przedstawione instytucjom europejskim na konferencji „Zaproszenie do zawarcia niebieskiego Ładu UE” 26 października 2023 r. Celem EKES-u jest, aby woda stała się jednym z kolejnych głównych priorytetów Komisji, torując drogę dla bardziej bezpiecznej pod względem wodnym i zrównoważonej Europy przy zaangażowaniu przemysłu, rolnictwa, konsumentów i społeczeństwa obywatelskiego.

Przewodniczący EKES-u Oliver Röpkę podkreślił potrzebę działań UE w sprawie wody, stwierdzając: - Tragiczne powodzie we Włoszech i susze w Hiszpanii, Portugalii i innych krajach nie są dziełem przypadku. Jest to rzeczywistość, którą musimy się zająć i musimy to zrobić pilnie. EKES wysłał w tym tygodniu jasny sygnał: zasoby wodne muszą stać się priorytetem politycznym. Chcemy, aby Komisja poszła tym tropem po wyborach w 2024 r.

Pietro De Lotto, przewodniczący Komisji Konsultacyjnej EKES-u ds. Przemian w Przemysle [CCMI], podzielił to zdanie, mówiąc: - Woda jest cennym, rzadkim i strategicznym dobrem wspólnym. Europa musi zwiększyć swoje wysiłki w zakresie ochrony naszych zasobów wodnych i wspierać działania na rzecz oszczędzania i ponownego wykorzystania wody. Dlatego EKES zaproponuje nową i ambitną strategię wodną dla Europy, obejmującą wszystkie polityki UE. Nadszedł czas na Niebieski Ład UE

SPRAWDŹ NOWE OBOWIĄZKI PRZEDSIĘBIORCY DOTYCZĄCE UŻYTKOWANIA PLASTIKU

System kaucyjny i dyrektywa SUP to dwie regulacje, które mają ograniczyć użycie plastiku w Europie i w Polsce. Sprawdzamy, jak będą wpływać na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

SUP [Single Used Plastics] czyli Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko weszła w życie na mocy implementacji prawa unijnego do krajowego 24 maja tego roku. Jej zapisy będą obowiązywały od początku 2024. Równoległe Polska wprowadziła system kaucyjny dotyczący określonych produktów. Przepisy obejmują stawki roczne i jednorazowe za użytkowanie przedmiotów z tworzyw sztucznych, a także opis ewidencji i sprawozdawczości dotyczących tego zakresu.

Definicja tworzywa sztucznego według SUP

Opłatami za użytkowanie, a także systemowi ewidencji i sprawozdawczości, będą podlegać produkty wykonane w całości z tworzywa sztucznego, przy czym za tworzywo sztuczne uważa się według SUP: materiał składający się z polimeru zgodnie z definicją w art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady [3] (w tym polistyrenu ekspandowanego, czyli styropianu), do którego mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje i który może funkcjonować jako główny składnik strukturalny produktów końcowych, z wyjątkiem polimerów naturalnych, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane. Oznacza to, że nowemu systemowi użytkowania

podlegać będą nie tylko te produkty, które w całości są wyprodukowane z tworzywa sztucznego, ale też te, które zawierają jego dodatek, np. papierowe kubki z plastikowym obrzeżem. Mają one być zastąpione alternatywnymi produktami, wykonanymi z tworzyw podlegających recyklingowi. Opakowania czy kubki, które pozostaną plastikowe, będą podlegać opłatom i kaucej.

Produkty objęte nowym prawem

W Dyrektywie podano szczegółowe wytyczne dotyczące następujących produktów, które są używane jako jednorazowe i najczęściej wykonane są z plastiku:

- balony,
- patyczki mocowane do balonów,
- pojemniki na napoje o pojemności do trzech litrów, w tym ich zakrętki i wieczka,
- wykonane z polistyrenu ekspandowanego pojemniki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka,
- butelki na napoje o pojemności do trzech litrów, w tym ich zakrętki i wieczka,
- mieszadełka do napojów,
- patyczki higieniczne,
- kubki na napoje, w tym wykonane z polistyrenu ekspandowanego kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka,
- sztucce (widelce, noże, łyżki, pałeczki),
- pojemniki na żywność, w tym te wykonane z polistyrenu ekspandowanego,
- lekkie plastikowe torby na zakupy,
- paczki i owijki,
- podpaski higieniczne, tampony oraz aplikatory do tamponów,
- słomki,
- wyroby tytoniowe z filtrami i filtry sprzedawane do użytkowania z wyro-

- bami tytoniowymi,
- chusteczki nawilżane.

Co ciekawe SUP zakłada, że nakrętki plastikowe mają być fabrycznie przytwierdzone do opakowań od napoju w jednorazowym opakowaniu o pojemności do 3l.

Kogo dotkną nowe przepisy

Nowym przepisom podlegają przede wszystkim podmioty HoReCa [hotele, restauracje i catering] prowadzące jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego, jednostki gastronomiczne. Także dystrybutorzy, importerzy i producenci wymienionych produktów. Będą oni zobowiązani do wnoszenia opłat, przy czym wciąż cze-

kamy na ich ostateczną wersję, która ma pojawić się razem z rozporządzeniem wykonawczym do Dyrektywy. Na tę chwilę znamy propozycje stawek, które dla kubków na napoje wynoszą 0,20 zł za sztukę [z pokrywką lub wieczkiem], a dla pojemników na żywność – 0,25 zł za sztukę. Maksymalna wysokość opłaty za jedno opakowanie nie powinna

przekraczać 1 zł. Równolegle w Polsce wszedł już system kaucyjny, który ma obowiązywać od 2025 roku.

System kaucyjny od 2025 roku

System kaucji powstał w wyniku apeli przedsiębiorców, którzy protestowali przeciw drastycznym podwyżkom dotyczącym opłat za używanie i recykling produktów jednorazowego użytku. Przyjęta przez Sejm nowelizacja ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi ma część wydatków przerzucić na konsumentów. Opłata kaucyjna, uiszczana przy zakupie, ma dotyczyć jednorazowych butelek z tworzyw sztucznych do 3 litrów, szklanych butelek wielorazowego użytku do 1,5 litra oraz metalowych puszek o pojemności do 1 litra. Oddanie ich do sklepu (bez konieczności pokazywania paragonu) ma skutkować zwrotem kaucji. Duże sklepy, o powierzchni powyżej 200 metrów kwadratowych, będą w tym celu musiały odbierać puste opakowania. Pozostałe placówki handlowe (o mniejszej powierzchni) będą mogły przystąpić do systemu i odbierać opakowania objęte kaucją na zasadzie dobrowolności.

Ewidencja

i sprawozdawczość według SUP

Największe wątpliwości budzi kwestia tego, w jaki sposób ewidencjonować używane produkty. Jak SUP implementować do systemu BDO i kto musi to robić. Jest to o tyle ważne, że niewypełnienie obowiązków sprawozdawczych wiąże się z wysokimi karami, nawet do 100 tysięcy złotych. Ewidencja ma obejmować między innymi butelki z tworzywa sztucznego o masie do 3l. Przedsiębiorcy mają prowadzić zestawienia, które będą pokazywać, ile bu-

telek w danym roku kalendarzowym poszło do recyklingu i jaki był udział wagowy tworzyw sztucznych z recyklingu w tych butelkach. Kuriozalne jest to, że ewidencja ma być podzielona na na butelki z głównym składnikiem z politereftalanu etylenu oraz pozostałe butelki. Co więcej – dokumenty, które będą potwierdzać wykonanie obowiązku zapewnienia odpowiedniej ilości materiałów pochodzących z recyklingu w nowych opakowaniach, mają być przechowywane przez 5 lat, licząc od końca roku, którego będą dotyczyć. Taka ewidencja pozwoli obniżyć opłaty za użytkowanie butelek.

SUP w BDO

Baza danych o odpadach także ma zostać zmieniona pod kątem implementacji dyrektywy ograniczającej ilość plastiku. Nowe obowiązki będą tu mieli:

- przedsiębiorcy posiadający urządzenia vendingowe, sprzedające w nich żywność w opakowaniach z tworzywa sztucznego;
- przedsiębiorcy z branży HoReCa prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, prowadzący jednostkę gastronomiczną, przy założeniu, że posiadają w obrocie produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych,
- producenci, importerzy i dystrybutorzy wprowadzający do obrotu „jednorazówki” z tworzyw sztucznych.

Wymienieni, przy założeniu, że już prowadzą działalność obejmującą obrót wspomnianymi produktami, mieli czas do 24 sierpnia tego roku, aby zarejestrować się w BDO i rozpocząć ewidencję w tym zakresie. Ewidencje będą umożliwiać tworzenie sprawozdań rocznych.

KONFERENCJA ZRÓWNOWAŻONY ROZWÓJ CO ZROBIĆ, ABY BYĆ BARDZIEJ E, S I G

Warszawa, 11-12 grudnia 2023 r. Hotel Marriott

Prowadzący

**Jakub
Bednarek**

**Konrad
Klepacki**

**Sabina
Kościsz**

**Anna
Nowicka**

**dr Roman
Seredyński**

**Jakub
Włodarczyk**

W programie

1

Co to jest ESG i jak realizacja Celów Zrównoważonego Rozwoju może wpłynąć na prowadzenie Twojego biznesu

2

Strategia Zielonego Europejskiego Ładu, w tym Taksonomia

3

Ślad węglowy organizacji i produkty drogą do strategii dekarbonizacji

4

Aktualny stan prawny w zakresie ochrony środowiska

5

Raportowanie pozafinansowe okiem biegłego rewidenta

Partnerzy i patroni medialni

VIVVERNO

Zawieszenie biegu przedawnienia zobowiązania podatkowego w nowelizacji Ordynacji podatkowej

Nowelizacja Ordynacji podatkowej, która miałaby obowiązywać od połowy 2024, wprowadza zawieszenie biegu terminu przedawnienia, jeśli zostanie wszczęta kontrola celno-skarbowa. Wszczywanie kontroli po to, by zawiesić bieg przedawnienia, od wielu lat budzi wątpliwości i jest zgłaszane jako instrumentalne traktowanie prawa przez Fiskus.

Obraz autorstwa Freepik

Tego typu zmiana wprowadzić może nie tylko wydłużenie kontroli i stan trzymywania podatników w ciągłej niepewności, ale też większą liczbę sporów z KAS.

Przedawnienie zobowiązania podatkowego w Ordynacji podatkowej

Zawieszenie biegu przedawnienia zobowiązania podatkowego regulują między innymi artykuły 59 i 70 Ordynacji podatkowej. Nie są one jednak na tyle rzeczowe i rozstrzygające, aby rozwiązać wszelkie wątpliwości dotyczące tego zagadnienia. Art. 59 § 1 pkt. 9 ustawy Ordynacja podatkowa stwierdza, że zobowiązanie podatkowe wygasa w całości lub w części wskutek przedawnienia. To zaś według Art. 70 § 1 Ordynacji podatkowej następuje z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności podatku. Co istotne, bieg terminu przedawnienia przerywa ogłoszenie upadłości. Po przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie on na nowo od dnia następującego po dniu uprawomocnienia się postanowienia o zakończeniu lub umorzeniu postępowania upadłościowego. Warto też zaznaczyć, że bieg terminu przedawnienia może zostać przerwany wskutek zastosowania środka egzekucyjnego, o którym podatnik został zawiadomiony. Po przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie on na nowo od dnia następującego po dniu, w którym zastosowano środek egzekucyjny.

Niezgodny z Konstytucją projekt zmian

Najnowszy projekt zmian w Ordynacji podatkowej zakłada, że samo wszczęcie kontroli mogłoby nastąpić tuż przed samym końcem okresu przedawnienia, czyli w ostatnim, piątym roku. Mielibyśmy więc status quo, bo takie podejście do zawieszania kontroli jest od lat stosowane; teraz jednak zostałoby unormowane prawem, ale prawem, które między innymi Rzecznik Praw Obywatelskich określił jako niekonstytucyjne. Prowadzi ono do podważenia zasady zaufania obywatela do państwa i stanowionego przezeń prawa [art. 2 Konstytucji] i jako takie było przedmiotem interwencji RPO. Rzecznik składał w tej sprawie wniosek do Trybunału Konstytucyjnego już w 2014 roku, po czym w 2021 ponowił apel o rozstrzygnięcie konstytucyjności takiego działania. Niestety bezskutecznie.

RPO zaznacza, że „podatnik nie ma wprawdzie konstytucyjnego prawa do przedawnienia, ale ma prawo oczekiwać, że upływ terminu przedawnienia spowoduje wygaśnięcie ewentualnych nieuregulowanych zobowiązań. Zawieszenie biegu terminu przedawnienia wydłuża ten termin o okres zawieszenia. Powstaje wówczas stan niepewności podatnika, który nie wie, czy jego zobowiązanie podatkowe wygaśnie”.

Objaśnienia podatkowe dotyczące rzeczywistego właściciela w podatku u źródła

Kwestia rzeczywistego właściciela [ang. *beneficial owner*] budzi spore wątpliwości. Kolejne zmiany dotyczące klauzuli BO mają jeszcze mocniej zacieśniać wymóg badania statusu rzeczywistego właściciela odbiorcy płatności.

Projektowane objaśnienia podatkowe mają odnosić się w dużej mierze do implementacji dyrektywy Interest & Royalties, a także dyrektywy Rady 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (tzw. dyrektywa PS). Mają wyjaśniać między innymi kwestię korzystania z preferencji podatku u źródła w sytuacji otrzymania płatności od pośrednika.

Aktualna definicja rzeczywistego właściciela

Rzeczywisty właściciel to według Ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych [dalej ustawa CIT] podmiot, który:

- otrzymuje należność dla własnej korzyści, w tym decyduje samodzielnie o jej przeznaczeniu i ponosi ryzyko ekonomiczne związane z utratą tej należności lub jej części,
- nie jest pośrednikiem, przedstawicielem, powiernikiem lub innym podmiotem zobowiązanym do przekazania całości lub części należności innemu podmiotowi,

- prowadzi rzeczywistą działalność gospodarczą w kraju siedziby, jeżeli należności są uzyskiwane w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, przy czym przy ocenie, czy podmiot prowadzi rzeczywistą działalność gospodarczą, uwzględnia się charakter oraz skalę działalności prowadzonej przez ten podmiot w zakresie otrzymanej należności.

Jak zweryfikować rzeczywistego właściciela

Jeśli podatnik w Polsce chce skorzystać z preferencji podatku u źródła [WHT] ma obowiązek zbadać, czy kontrahent ma ten właśnie status.

Przy ocenie, czy zagraniczna jednostka kontrolowana prowadzi rzeczywistą działalność gospodarczą, bierze się pod uwagę w szczególności, czy:

1. zarejestrowanie zagranicznej jednostki kontrolowanej wiąże się z istnieniem przedsiębiorstwa, w ramach którego ta jednostka wykonuje faktycznie czynności stanowiące działalność gospodarczą, w tym w szczególności czy jednostka posiada lokal, wykwalifikowa-

ny personel oraz wyposażenie wykorzystywane w prowadzonej działalności gospodarczej;

2. zagraniczna jednostka kontrolowana nie tworzy struktury funkcjonującej w oderwaniu od przyczyn ekonomicznych;
3. istnieje współmierność między zakresem działalności prowadzonej przez zagraniczną jednostkę kontrolowaną a faktycznie posiadanym przez tę jednostkę lokalem, personelem lub wyposażeniem;
4. zawierane porozumienia są zgodne z rzeczywistością gospodarczą, mają uzasadnienie gospodarcze i nie są w sposób oczywisty sprzeczne z ogólnymi interesami gospodarczymi tej jednostki;
5. zagraniczna jednostka kontrolowana samodzielnie wykonuje swoje podstawowe funkcje gospodarcze przy wykorzystaniu zasobów własnych, w tym obecnych na miejscu osób zarządzających.

Te podstawowe zapisy zawarte w ustawie CIT nie są wystarczające i budzą wiele wątpliwości. Jed-

ną z nich jest zagadnienie tego, na jakim prawie opierać się przede wszystkim w procesie weryfikacji BO. Kierunek dał tu wyrok NSA z 12 sierpnia 2021 r., sygn. akt II FSK 126/19, według którego przy określaniu, czy podmiot zagraniczny, któremu wypłacana jest należność [np. odsetki lub należności licencyjne], jest jej rzeczywistym właścicielem [ang. beneficial owner], należy stosować bezpośrednio umowy międzynarodowe. Mają one pierwszeństwo przed definicjami zawartymi w polskich ustawach o podatku dochodowym. W oparciu o treść tych umów należy ustalić, czy możliwe jest zastosowanie niższej stawki podatku u źródła.

Konsultacje podatkowe MF do 10 października

Projektowane objaśnienia podatkowe Ministra Finansów nt. przepisów o podatku u źródła (WHT) w zakresie klauzuli rzeczywistego właściciela mają dotyczyć wykładni i stosowanie przepisów dotyczących klauzuli BO, czyli przede wszystkim art. 4a pkt 29, art. 21-22b, art. 26, art. 26b i art. 28b ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych i odpowiadających im przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, a także tych przepisów wiążących Polskę umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, które dotyczą opodatkowania tzw. dochodów pasywnych.

Konsultacje potrwają do 10.10.2023 r. Uwagi lub opinie z uzasadnieniem w wersji edytowalnej można przesyłać pod adres: citkonsultacje@mf.gov.pl.

Zostań przywódczynią i liderką swojej firmy

Zakopane
29 listopada - 1 grudnia
Hotel Belveder

[zobacz program >](#)

Od 15 września obowiązuje nowelizacja Kodeksu spółek handlowych. Co się zmienia?

Znowelizowany KSH wprowadza restrukturyzację przez połączenia uproszczone oraz podział przez wyodrębnienie, a także zmiany dotyczące reorganizacji transgranicznych.

Wprowadzone usprawnienia mają ułatwić spółkom rozwój na rynku transgranicznym i uelastycznić ekspansję. Mają też pomóc w płynnym powrocie spółki do kraju.

Połączenia uproszczone

Nową formę trybu restrukturyzacji określa dodant do ksh art. 5151 k.s.h. „Połączenie spółek bez przyznania udziałów lub akcji spółki przejmującej”. Zmienia on sytuację, w której do połączenia spółek koniecznym było w zamian za wniesiony do spółki przejmującej majątek wydanie udziałów spółki przejmującej współnikom spółki przejmowanej. Od 15.09.2023 roku

- połączenie może być przeprowadzone bez przyznania udziałów albo akcji spółki przejmującej w przypadku, gdy jeden współnik posiada bezpośrednio lub pośrednio wszystkie udziały lub akcje w łączących się spółkach albo wspólnicy łączących się spółek posiadają udziały lub akcje w tej samej proporcji we wszystkich łączących się spółkach.
- w przypadku gdy jeden współnik posiada pośrednio wszystkie udziały albo akcje w spółce przejmowanej, a połączenie następuje bez przyznania udziałów

albo akcji w spółce przejmującej, wierzyciel nieuczestniczącej w połączeniu spółki posiadającej bezpośrednio wszystkie udziały albo akcje spółki przejmowanej może żądać od tej spółki zabezpieczenia swoich roszczeń w terminie miesiąca od dnia ogłoszenia planu połączenia, jeżeli uprawdopodobni, że ich zaspokojenie jest zagrożone przez połączenie.

Podział przez wyodrębnienie

Ten nowy typ reorganizacji przedsiębiorstw pojawia się w kodeksie za sprawą implementacji prawa unijnego, a konkretnie art. 160b pkt 4 lit. c dyrektywy 2017/1132, dodanego w dyrektywie 2019/2121, regulującej transgraniczne połączenia spółek kapitałowych. Podział ten polega na przeniesieniu części aktywów i pasywów spółki dzielonej na jedną lub więcej spółek przejmujących w zamian za emisję na rzecz spółki dzielonej udziałów lub akcji w spółce nowo zawiązanej. Warte podkreślenia jest również, że możliwość utworzenia spółki w drodze tego rodzaju podziału nie pozbawia spółek swobody w zakresie bezpośredniego zakładania spółek zależnych w innych państwach członkowskich [motyw 8 dyrektywy 2019/2121].

W związku z tym, że w przypadku

podziału przez wyodrębnienie nie dochodzi do wymiany udziałów lub akcji, plan takiego podziału powinien zawierać informację o liczbie i wartości udziałów lub akcji w spółkach przejmujących lub w spółkach nowo zawiązanych obejmowanych przez spółkę dzieloną

O tym warto wiedzieć

Przy połączeniu uproszczonym i podziale przez wyodrębnienie należy wziąć pod uwagę kilka zagadnień. Mianowicie:

- spółka powstająca w wyniku podziału transgranicznego, a w przypadku podziału przez wydzielenie albo wyodrębnienie spółka dzielona, może przyznać udziały lub akcje zamiast dopłaty w gotówce.
- jeżeli roszczenie wierzyciela spółki dzielonej nie zostanie zaspokojone przez spółkę, której przypisane jest zobowiązanie w planie podziału transgranicznego, pozostałe spółki, na które został przeniesiony majątek, oraz – w przypadku podziału przez wydzielenie albo wyodrębnienie – spółka dzielona odpowiadają solidarnie wraz ze spółką, której przypisano to zobowiązanie. Odpowiedzialność ta jest ograniczona do wartości aktywów

netto przyznanych każdej spółce uczestniczącej w podziale w dniu, o którym mowa w art. 530.

- zakres odpowiedzialności osób prawnych lub spółek komandytowo-akcyjnych przejmujących albo osób prawnych lub spółek komandytowo-akcyjnych nowo zawiązanych przy podziale przez wydzielenie albo wyodrębnienie jest ograniczony do zaległości z tytułu zobowiązań podatkowych powstałych do dnia wydzielenia albo wyodrębnienia.

Nowy typ łączenia transgranicznego

Dyrektywa 2019/2121 wprowadza nowy typ łączenia transgranicznego, który polega na tym, że jedna lub więcej spółek w chwili rozwiązania bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego przenosi wszystkie swoje aktywa i pasywa na inną istniejącą spółkę – spółkę przejmującą – bez konieczności emisji nowych akcji lub ustanawiania nowych udziałów przez spółkę przejmującą, pod warunkiem że jedna osoba posiada w sposób bezpośredni lub pośredni wszystkie udziały lub akcje łączących się spółek lub wspólnicy łączących się spółek posiadają ich papiery wartościowe oraz udziały lub akcje w tej samej proporcji we wszystkich łączących się spółkach [art. 119 ust. 2 dodania lit. d dyrektywy 2017/1132].

Nowy typ łączenia zmierza do uproszczenia polegającego na braku konieczności emisji nowych udziałów [akcji] z uwagi na tożsamość wspólnika lub wspólników w łączących się spółkach oraz tożsamą proporcję zaangażowania kapitałowego w łączą-

cych się spółkach. Brak konieczności połączeniowej emisji udziałów w tych przypadkach jest uzasadniony tym, że wskutek tego rodzaju połączenia relacje udziałowe pozostają niezmiennione. Nowy typ łączenia może być wykorzystany np. w celu koncentracji aktywów i pasywów spółek rozproszonych w ramach struktury holdingowej.

Zmiana kodeksu pod kątem wyroku TSUE w sprawie Polbud

Nowelizacja uwzględnia też wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE w sprawie C-106/16 Polbud Wykonawstwo. Wyrok ten dla konkretyzacji zasady swobody przedsiębiorczości podkreśla, że przeprowadzenie operacji transgranicznej w celu korzystania z korzystniejszych przepisów samo w sobie nie stanowi nadużycia. Zgodnie z orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 25 października 2017 r. w sprawie C-106/16 Polbud swoboda przedsiębiorczości ma zastosowanie również w sytuacji, w której przeniesiono siedzibę spółki utworzonej na mocy prawa jednego z państw członkowskich na terytorium innego państwa członkowskiego. Jednocześnie państwa członkowskie mają prawo określić kryterium powiązania decydującego o prawie właściwym dla spółki. Brak na poziomie unijnym harmonizacji przepisów regulujących kwestię przeniesienia siedziby spółki w ramach jednolitego rynku unijnego utrudniał wykonanie tego wyroku Trybunału. Wprowadzenie w dyrektywie 2019/2121 jasnych ram prawnych, w kontekście procedury przekształceń transgranicznych, w sposób znaczący ułatwia interwencję prawodawczą w tym zakresie.

Uwzględniając wyrok TSUE, w znowelizowanym kodeksie wprowadzono

- nowe brzmienie art. 270 pkt 2, według którego rozwiązanie spółki powoduje między innymi uchwała wspólników o rozwiązaniu spółki albo o przeniesieniu siedziby spółki za granicę, stwierdzona protokołem sporządzonym przez notariusza, chyba że przeniesienie siedziby ma nastąpić do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa-strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a prawo tego państwa to dopuszcza;
- 459 pkt 2 otrzymuje brzmienie: rozwiązanie spółki powoduje między innymi „2] uchwała walnego zgromadzenia o rozwiązaniu spółki albo o przeniesieniu siedziby spółki za granicę, chyba że przeniesienie siedziby ma nastąpić do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa-strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a prawo tego państwa to dopuszcza.

Nowelizacja kodeksu spółek handlowych pociąga za sobą zmiany w prawie pracy, jak np. zwiększoną ochronę pracowników spółek podlegających restrukturyzacji. Będą oni mogli składać uwagi do Państwowej Inspekcji Pracy w procedurze wydawania zaświadczenia o zgodności z prawem danego przekształcenia. Zmiany obejmują też prawo podatkowe, które szerzej omawiamy podczas szkoleń CDK.

ZOBACZ, JAK USTALIĆ MINIMALNE WYNAGRODZENIE ZA PRACĘ W 2024 R.

Rady Ministrów przyjęła w dniu 14 września 2023 r. rozporządzenie w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2024 r. [Dz. U. z 2023 r. poz. 1893].

Minimalne wynagrodzenie za pracę

Minimalne wynagrodzenie za pracę to minimalna wysokość miesięcznego wynagrodzenia pracownika zatrudnionego na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania lub spółdzielczej umowy o pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy.

Minimalne wynagrodzenie w 2024 r. będzie wynosić:

- od 1 stycznia do 30 czerwca 2024 r. – 4.242 zł brutto,
- od 1 lipca 2024 r. – 4.300 zł brutto.

Minimalne wynagrodzenie dla zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy

Jeżeli pracownik jest zatrudniony w niepełnym miesięcznym wymiarze czasu pracy, wysokość minimalnego wynagrodzenia ustala się w kwocie proporcjonalnej do liczby godzin pracy przypadającej do przepracowania przez pracownika w danym miesiącu, biorąc za podstawę wysokość minimalnego wynagrodzenia obowiązującą w danym czasie.

Ustalanie kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę

Do obliczenia wysokości wynagrodzenia pracownika przyjmuje się przysługujące pracownikowi składni-

ki wynagrodzenia i inne świadczenia wynikające ze stosunku pracy, zaliczone do tzw. wynagrodzeń osobowych, tj.:

- wynagrodzenie zasadnicze (godzinowe, prowizyjne lub miesięczne),
- dodatki, np. funkcyjny, motywacyjny, specjalny, do wynagrodzenia,
- nagrody i premie uznaniowe i regulaminowe,
- ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy,
- odszkodowanie za skrócenie okresu wypowiedzenia,
- dodatki wyrównawcze związane z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Przy obliczaniu minimalnego wynagrodzenia za pracę nie uwzględnia się natomiast następujących składników:

- nagrody jubileuszowej;
- odprawy pieniężnej przysługującej pracownikowi w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy;
- wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych;
- dodatku do wynagrodzenia za pracę w porze nocnej;

Jeżeli pracownik jest zatrudniony w niepełnym miesięcznym wymiarze czasu pracy, wysokość minimalnego wynagrodzenia ustala się w kwocie proporcjonalnej do liczby godzin pracy przypadającej do przepracowania przez pracownika w danym miesiącu, biorąc za podstawę wysokość minimalnego wynagrodzenia obowiązującą w danym czasie.

- dodatku za staż pracy.

Co ważne, do wynagrodzenia minimalnego nie wchodzi świadczenia, które w ogóle nie są kwalifikowane jako wynagrodzenie za pracę, a w

szczególności:

- świadczenia z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych,
- zasiłki z ubezpieczenia społecznego,
- świadczenia z zakresu bhp, np.

ekwiwalent za odzież,

- świadczenia pozapłatowe, np. pakiety medyczne,
- odszkodowania z tytułu zakazu konkurencji.

Kwoty netto minimalnego wynagrodzenia za pracę

Rodzaj składek	Wynagrodzenie minimalne od 1 stycznia 2024	Wynagrodzenie minimalne od 1 lipca 2024
Wysokość pensji minimalnej	4.242 zł	4.300 zł
Emerytalna	414,02 zł	419,68 zł
Rentowa	63,63 zł	64,50 zł
Chorobowa	103,93 zł	105,35 zł
Zdrowotna	329,44 zł	333,94 zł
Zaliczka na podatek dochodowy	109 zł	115 zł
Pensja netto do wypłaty	od 1 stycznia do 30 czerwca 2024 roku - 3 221,98 zł	od 1 lipca do 31 grudnia 2024 roku - 3 261,53 zł

Stawka godzinowa wynagrodzenia za pracę

Z kolei stawka godzinowa w 2024 r. wyniesie:

- od 1 stycznia do 30 czerwca 2024 r. – 27,70 zł brutto,
- od 1 lipca 2024 r. – 28,10 zł brutto.

Sankcje za obniżenie wysokości wynagrodzenia

Wysokość wynagrodzenia pracownika zatrudnionego w pełnym wymia-

rze czasu pracy nie może być niższa od minimalnego wynagrodzenia za pracę, wskazanego w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę [Dz. U. z 2020 r. poz. 2207].

Zgodnie z przepisami Kodeksu pracy, pracodawca, który wbrew obowiązkowi bezpodstawnie obniża wysokość wynagrodzenia za pracę lub innego świadczenia przysługującego pracownikowi, podlega karze grzywny od 1000 zł do 30 000 zł.

Katarzyna Pałucka

Prawnik, specjalista w zakresie HR. Ukończyła studia wyższe na kierunku prawo, na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego; swoje wykształcenie uzupełniła na studiach podyplomowych z zakresu ZZL i na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Łódzkiego.

ZADANIOWY SYSTEM CZASU PRACY – NORMY, EWIDENCJA

Zadaniowy system czasu pracy uregulowany został w art. 140 Kodeksu pracy. Praca w ramach zadaniowego systemu czasu pracy polega na wykonywaniu zadań ustalonych pomiędzy pracownikiem a pracodawcą. Przy czym zadania te powinny być tak wyznaczone, aby nie przekraczały norm wynoszących 8 godzin na dobę i przeciętnie 40 godzin w przeciętnie 5-dniowym tygodniu pracy.

Kiedy wybrać zadaniowy system czasu pracy?

Zadaniowy system czasu pracy wprowadza się w przypadkach uzasadnionych rodzajem pracy lub jej organizacją albo miejscem wykonywania pracy, tj. w przypadkach, w których nie jest konieczna stała obecność pracownika w zakładzie pracy i współdziałanie pracownika z pracodawcą oraz z innymi pracownikami bądź gdy nie można z góry określić czasu potrzebnego do wykonania zadań przez pracownika lub nie można precyzyjnie określić pory dnia, w której praca powinna być wykonana. Oznacza to, że nie każdy rodzaj pracy, jej organizacji czy miejsca wykonywania będzie uzasadniał możliwość wpro-

wadzenia tego systemu. Ponieważ w systemie tym pracodawca nie sprawuje bezpośredniej kontroli nad świadczeniem pracy przez pracownika, zaś pracownik rozliczany jest z wykonania wyznaczonych zadań, to do wprowadzenia tego systemu konieczne jest porozumienie się pracodawcy i pracownika.

Systemy i rozkłady czasu pracy, w tym zadaniowy system czasu pracy, oraz przyjęte okresy rozliczeniowe czasu pracy ustala się w układzie zbiorowym pracy lub w regulaminie pracy albo w obwieszczeniu, jeżeli pracodawca nie jest objęty układem zbiorowym pracy lub nie jest zobowiązany do ustalenia regulaminu pracy. Zadaniowy system czasu pracy może być wprowadzony przez

„ Systemy i rozkłady czasu pracy, w tym zadaniowy system czasu pracy, oraz przyjęte okresy rozliczeniowe czasu pracy ustala się w układzie zbiorowym pracy lub w regulaminie pracy albo w obwieszczeniu, jeżeli pracodawca nie jest objęty układem zbiorowym pracy lub nie jest zobowiązany do ustalenia regulaminu pracy.

16-17 listopada 2023
Warszawa
Hotel Marriott

Prowadzący:

Andrzej Radziśław
dr Barbara Godlewska-Bujok
dr Barbara Pawełko-Czajka
Michał Nocuń
Paweł Wróbel
Paweł Ziółkowski
Łukasz Prasolek

W programie:

Zawieranie i rozwiązywanie umów o pracę w 2023 r. z uwzględnieniem najnowszych zmian

Elastyczne formy zatrudnienia

Urlopy i inne uprawnienia związane z rodzicielstwem według nowych regulacji

Podatek od osób fizycznych

Wynagrodzenia, podatki i składki na ZUS w 2023 i 2024

Cudzoziemcy w Polsce

Optymalizacja czasu pracy – najnowsze podejście na 2023 i 2024

Cyfryzacja dokumentacji pracowniczej

pracodawcę dla jednego pracownika lub grupy albo grup pracowników. Ustalenie zadaniowego czasu pracy możliwe jest również w umowie o pracę z danym pracownikiem.

Normy czasu pracy w zadaniowym systemie czasu pracy

Wymiar wyznaczonych pracownikowi zadań powinien być tak ustalony, aby nie przekraczał norm czasu pracy wynoszących 8 godzin na dobę i przeciętnie 40 godzin w przeciętnie 5-dniowym tygodniu pracy, przy czym to pracownik decyduje, kiedy będzie wykonywał wyznaczone zadania – jest bowiem rozliczany z ich wykonania, a nie obecności w pracy w ustalonych normach czasu pracy i obowiązujących u pracodawcy godzinach pracy.

Co ważne, praca wykonywana ponad te normy będzie pracą w nadgodzinach, a zatem, pracodawca przy powierzaniu pracownikowi zadań w systemie zadaniowego czasu pracy powinien wziąć pod uwagę zakres tych obowiązków. W przypadku ustalenia zadań, który wykroczy poza ustawowe normy, pracodawca naruszy przepisy o czasie pracy i popełni wykroczenie przeciwko prawom pracownika, zagrożone kara grzywna od 1 tys. zł do 30 tys. zł.

Jak ewidencjonować czas pracy w zadaniowym systemie czasu pracy?

W stosunku do pracowników obję-

tych zadaniowym systemem czasu pracy nie ewidencjonuje się godzin pracy. Nie oznacza to jednak, że nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji czasu pracy. Pracodawca prowadzi odrębnie dla każdego pracownika kartę ewidencji czasu pracy. W ewidencji pracownika zatrudnionego w systemie zadaniowym powinien odnotować m.in. urlopy, zwolnienia od pracy, inne usprawiedliwienia i nieusprawiedliwione nieobecności.

Na pracodawcy w stosunku do pracowników objętych zadaniowym systemem czasu pracy ciąży obowiązek wskazane w przepisach prawa pracy, identyczne jak dla pracowników objętych innymi systemami czasu pracy. Pracodawca musi m. in. zagwarantować pracownikowi wykonującemu pracę w systemie zadaniowego czasu pracy odpoczynek, tj. co najmniej 11 godzin nieprzerwanego odpoczynku dobowy oraz co najmniej 35 godzin nieprzerwanego odpoczynku tygodniowego, czy też przestrzegać przepisów o czasie pracy w niedziele i święta.

Katarzyna Pałucka

Prawnik, specjalista w zakresie HR. Ukończyła studia wyższe na kierunku prawo, na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego; swoje wykształcenie uzupełniła na studiach podyplomowych z zakresu ZZL i na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Łódzkiego.

BON STAŻOWY I BON NA ZASIEDLENIE

WSPARCIE DLA MŁODYCH PRACOWNIKÓW

W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy [Dz. U. z 2023 r. poz. 735, późn. zm.] znajduje się kilka instrumentów wspierających osoby do 30 roku życia w aktywizacji zawodowej. Jednym z nich jest bon stażowy i bon na zasiedlenie.

Bon stażowy

Bon stażowy wydany na wniosek osoby bezrobotnej, która:

- nie ukończyła 30 roku życia;
- złożyła we właściwym powiatowym urzędzie pracy wniosek o przyznanie bonu stażowego;
- znalazła pracodawcę do realizacji stażu, który zobowiązał się zatrudnić ją po zakończeniu stażu na okres co najmniej 6 miesięcy;

- wsparcie w postaci bonu zostało przewidziane w Indywidualnym Planie Działania.

Staż na podstawie bonu stażowego może być realizowany przez każdy podmiot uprawniony do organizowania stażu, tj.:

- pracodawcę (w rozumieniu ustawy z dnia 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy),
- rolniczą spółdzielnię produkcyjną,
- pełnoletnią osobę fizyczną, zamieszkałą i prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osobiście i na własny rachunek, działalność w zakresie produkcji roślinnej lub zwierzęcej, w tym ogrodniczej, sadowniczej, pszczelarskiej i rybnej; staż może być zorganizowany w pozostającym

w posiadaniu tej osoby gospodarstwie rolnym obejmującym obszar użytków rolnych o powierzchni przekraczającej 2 ha przeliczeniowe; staż może też zorganizować osoba prowadząca dział specjalny produkcji rolnej,

- organizację pozarządową,
- przedsiębiorcę niezatrudniającego pracowników.

Staż odbywany przez bezrobotnego w ramach bonu stażowego podlega zasadom określonym w art. 53 ustawy z dnia 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy i w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 20.08.2009 r. w sprawie szczegółowych warunków odbywania stażu przez bezrobotnych [Dz. U. z 2009 r. Nr 142, poz. 1160].

W ramach bonu stażowego powiatowy urząd pracy finansuje:

- koszty półrocznego stypendium wypłacanego bezrobotnemu [w wysokości 120% zasiłku dla bezrobotnych],
- koszty przejazdu do i z miejsca odbywania stażu – w formie ryczałtu [do 100 zł miesięcznie w okresie stażu],
- koszty niezbędnych badań lekarskich lub psychologicznych – w formie wpłaty na konto wykonawcy badania.

Pracodawcy, który zatrudni bezrobotnego przez deklarowany okres 6 miesięcy po zakończeniu stażu, przysługuje dodatkowo premia w wysokości 1500 zł wypłacana przez starostę na podstawie umowy zawartej o organizację stażu.

Bon na zasiedlenie

Bon na zasiedlenie może być przyznany przez starostę na wniosek osoby bezrobotnej do 30 roku życia, w związku z podjęciem przez nią zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej poza miejscem dotychczasowego zamieszkania, jeżeli:

- z tytułu ich wykonywania będzie osiągał wynagrodzenie lub przychód w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę brutto miesięcznie oraz będzie podlegał ubezpieczeniom społecznym;
- odległość od miejsca dotychczasowego zamieszkania do miejscowości, w której bezrobotny zamieszka w związku z podjęciem zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej wynosi co najmniej 80 km lub czas dojazdu do tej miejscowości i powrotu do miejsca dotychczasowego zamieszkania środkami transportu zbiorowego przekracza łącznie co najmniej 3 godziny dziennie;
- będzie pozostawał w zatrudnieniu, wykonywał inną pracę zarobkową lub będzie prowadził działalność gospodarczą przez okres co najmniej 6 miesięcy.

Bon na zasiedlenie jest przyznawany na podstawie umowy zawartej z bezrobotnym. Środki przyznane w ramach bonu na zasiedlenie, których wysokość nie może przekroczyć 200% przeciętnego wynagrodzenia za pracę, przeznacza się na pokrycie kosztów zamieszkania związanych z podjęciem zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej.

Katarzyna Pałucka

Prawnik, specjalista w zakresie HR. Ukończyła studia wyższe na kierunku prawo, na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego; swoje wykształcenie uzupełniła na studiach podyplomowych z zakresu ZZL i na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Łódzkiego.

WZROST WYNAGRODZENIA PRACOWNIKÓW MŁODOCIANYCH

Od dnia 1 września 2023 r., na mocy zmiany przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 28 maja 1996 r. w sprawie przygotowania zawodowego młodocianych i ich wynagradzania [Dz.U. z 2018 r. poz. 2010 oraz z 2023 r. poz. 1348], wzrosło wynagrodzenie pracowników młodocianych w okresie nauki zawodu oraz pracowników młodocianych odbywających przyuczenie do wykonywania określonych prac.

Pracownicy młodociani w okresie nauki zawodu

Znowelizowane rozporządzenie wprowadza zmianę stosunku procentowego do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim kwartale, według którego obliczane jest wynagrodzenie pracowników młodocianych w okresie nauki zawodu. Od początku września wynosi ono:

- nie mniej niż 8% - w pierwszym roku nauki lub klasie I branżowej

szkoły I stopnia w przypadku młodocianego realizującego kształcenie teoretyczne w tej szkole,

- nie mniej niż 9% - w drugim roku nauki lub klasie II branżowej szkoły I stopnia w przypadku młodocianego realizującego kształcenie teoretyczne w tej szkole,
- nie mniej niż 10% - w trzecim roku nauki lub klasie III branżowej szkoły I stopnia w przypadku młodocianego realizującego kształcenie teoretyczne w tej szkole.

Do końca sierpnia br. stosunek ten był niższy i wynosił – odpowiednio - 5%, 6% i 7%.

Wynagrodzenie pracownika młodocianego, ustalone z uwzględnieniem przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w II kwartale 2023 r., tj. 7005,76 zł [komunikat Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z 9 sierpnia 2023 r. w sprawie przeciętnego wynagrodzenia w II kwartale 2023 r. (M.P. z 2023 r. poz. 831)], wynosi:

Okres 1 września 2023 r. - 30 listopada 2023 r.	I rok nauki [8% przeciętnego wynagrodzenia w II kw. 2023 r.]	II rok nauki [9% przeciętnego wynagrodzenia w II kw. 2023 r.]	III rok nauki [10% przeciętnego wynagrodzenia w II kw. 2023 r.]
	560,46 zł	630,52 zł	700,58 zł

Co ważne, wynagrodzenie takie przysługuje nie tylko pracownikom młodocianym zatrudnionym w celu nauki zawodu od 1 września 2023 r., ale również pracownikom młodocianym zatrudnionych przed tym dniem.

PRZYKŁAD

Pracodawca zatrudnia dwóch pracowników młodocianych w celu przygotowania zawodowego w formie nauki zawodu. Pierwszy z nich (w pierwszym roku nauki), zatrudniony od 1 września 2023 r., we wrześniu otrzyma wynagrodzenie w wysokości 50,46 zł [8% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale 2023 r.], zaś drugi (w trzecim roku nauki), zatrudniony od 1 września 2021r., otrzyma wynagrodzenie

w wysokości 10% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale 2023 r., tj. 700,58 zł.

Pracownicy młodociani przyuczani do wykonywania określonej pracy

Zgodnie ze nowelizacją rozporządzenia, od dnia 1 września 2023 r. młodocianym odbywającym przyuczenie do wykonywania określonej pracy przysługuje nie mniej niż 7% wynagrodzenia obliczanego w stosunku procentowym do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej [do końca sierpnia br. wynosiło 4%].

Oznacza to, że od 1 września 2023 r. do 30 listopada 2023 r. wynagrodzenie pracownika młodocianego w trakcie przyuczenia do wykonywania określonej pracy wynosić bę-

dzie nie mniej niż 490,40 zł. Zmiana ta obejmuje także młodocianych zatrudnionych przed dniem 1 września 2023 r.

Katarzyna Pałucka

Prawnik, specjalista w zakresie HR. Ukończyła studia wyższe na kierunku prawo, na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego; swoje wykształcenie uzupełniła na studiach podyplomowych z zakresu ZZL i na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Łódzkiego.

Partnerzy merytoryczni

The logo for HRhelper, featuring the letters 'HR' in a bold, black, sans-serif font, followed by the word 'helper' in a black, lowercase, sans-serif font.The logo for MonitorCDK, with the word 'MONITOR' in a large, black, uppercase, sans-serif font above the word 'CDK' in a smaller, black, uppercase, sans-serif font. The logo is positioned on a pink triangular background.

Wydawca

The logo for PCDK, featuring the letters 'PCDK' in a white, bold, sans-serif font on a black rectangular background.

Redakcja ma prawo po uzgodnieniu z autorami do skrótów publikacji i wprowadzania zmian stylistycznych.

Autor wyraża zgodę na wyłączne przeniesienie praw autorskich i wydawniczych dotyczących artykułów publikowanych w miesięczniku „MonitorCDK” na Centrum Doskonalenia Kompetencji Progressio sp. z o.o. Opinie zamieszczone w miesięczniku stanowią poglądy osobiste autorów i nie są oficjalnym stanowiskiem urzędów państwowych.

Zabronione jest – bez pisemnej zgody wydawcy – kopiowanie i zamieszczanie w części bądź w całości artykułów publikowanych w miesięczniku „MonitorCDK”.

W magazynie używane są obrazy pochodzące ze strony pl.freepik.com i to Freepik jest ich jedynym właścicielem w zakresie praw autorskich.